

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Directie Inhoud**

aan De leden van de vaste Commissie voor Immigratie & Asiel / JBZ-Raad

datum 3 juli 2025

Betreffende wetsvoorstel:

36.704 **Wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene wet bestuursrecht in verband met maatregelen om de asielketen te ontlasten en de instroom van asielzoekers te verminderen (Asielnoodmaatregelenwet)**

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 3 juli 2025 na hoofdelijke stemming met 94 stemmen voor en 56 stemmen tegen aangenomen door de Tweede Kamer.

Voor: NSC met uitzondering van het lid-Bruyning, SGP, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV
Tegen: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, lid-Bruyning, ChristenUnie en CDA.

De stemmingen over de amendementen vonden plaats op 1 juli 2025 en de stemmingen over de moties vonden plaats op 3 juli 2025.

Aangenomen amendementen

Diverse artikelen

Invoegen onderdeel BBa

33 → **44** (Vondeling) over het strafbaar stellen van illegaal verblijf van vreemdelingen

Wie geen recht heeft om in Nederland te verblijven, moet het land verlaten. Echter, in de praktijk blijkt dat een groot deel van de vertrekplichtige vreemdelingen Nederland niet verlaat, maar in de illegaliteit verdwijnt. Illegaliteit is een groot maatschappelijk probleem, dat veel overlast, criminaliteit en kosten met zich meebrengt.

Het negeren van de wettelijke vertrekplicht kan niet zonder gevolgen blijven. Daarom wordt in dit amendement geregeld dat illegaliteit strafbaar wordt. Door illegaliteit strafbaar te stellen wordt illegale komst naar en illegaal verblijf in Nederland voorkomen en bestreden. Illegaal verblijf in Nederland wordt hiermee onaantrekkelijker. Strafbaarstelling van illegaliteit is een noodzakelijke "stok achter de deur" om illegalen te motiveren Nederland te verlaten.

Personen of organisaties die illegaal in Nederland verblijvende vreemdelingen helpen onder te duiken zullen op grond van artikel 47 van het Wetboek van Strafrecht ook strafbaar zijn.

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 3 juli 2025

blad 2

Aangenomen met 72 stemmen voor en 69 stemmen tegen.

Artikel I, onderdeel CC

48 → **52** (Rajkowski en Van Zanten) over een ongewenstverklaring kunnen opleggen bij veroordeling voor een misdrijf waarop 2 jaar gevangenisstraf staat

Met dit amendement willen de indieners de voorwaarde dat een ongewenstverklaring kan worden opgelegd bij een veroordeling wegens een misdrijf waarop drie jaar gevangenisstraf staat verlagen van drie naar twee jaar. Hierdoor kan er makkelijker worden overgegaan tot het opleggen van een ongewenstverklaring bij een veroordeling voor een strafbaar feit.

Indieners menen dat door dit amendement er makkelijker kan worden opgetreden tegen vreemdelingen die onaanvaardbaar gedrag vertonen en die de gastvrijheid van Nederland misbruiken.

Door dit amendement kan er voortaan onder andere bij veroordeling voor verzwijging van bekendheid met samenspanning tot misdrijf (artikel 135 WvS), aanzetting tot haat, aanzetting tot discriminatie of aanzetting tot geweld (artikel 137d WvS), huisvredebreuk (artikel 138 lid 3 WvS), dwang (artikel 284 WvS), dood door schuld (artikel 307 WvS) en vernieling (artikel 350 WvS) worden overgegaan tot het opleggen van een ongewenstverklaring. Indieners menen dat de ernst van deze feiten hoog genoeg is om over te gaan tot het opleggen van een ongewenstverklaring.

Aangenomen. Voor: NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

Invoegen onderdelen DDa en DDb

Artikel 71c

19 → **32** (Diederik van Dijk c.s.) over het afschaffen van rechterlijke dwangsommen in vreemdelingenzaken

Met dit amendement worden rechterlijke dwangsommen in vreemdelingenzaken afgeschaft om mede langs deze weg de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) te ontlasten.

De dwangsomregels in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn bedoeld om te bewerkstelligen dat een uitvoeringsorgaan zich aan de wettelijke beslistermijnen houdt. De recente praktijk laat zien dat deze regels voor vreemdelingenzaken niet langer effectief zijn en zelfs contraproductief uitwerken, aangezien zij een ontwrichtend effect hebben op de IND. Het lukt de IND simpelweg niet meer om de prioritering aan de hand van rechterlijke uitspraken op te volgen, nu inmiddels in het overgrote deel van de zaken een Beroep Niet Tijdig Beslissen (BNTB) is ingediend. Dit werkt een ontwrichting van de planning in de hand en belemmert ook een rechtvaardige afhandeling van aanvragen op volgorde van binnenkomst. Het afhandelen van deze financiële claims gaan bovendien ten koste van de beperkt beschikbare behandelcapaciteit. De Wet herziening regels niet tijdig beslissen in vreemdelingenzaken heeft de bestuurlijke dwangsom in vreemdelingenzaken geschrapt, maar handhaafde de rechterlijke dwangsom.

In 2024 keerde IND 36,8 miljoen euro uit aan dwangsommen; daarvan was circa 27,8 miljoen het gevolg van een rechterlijke dwangsom. Uit de huidige inzichten blijkt dat de IND in de eerste vier maanden van 2025 al ruim 21 miljoen euro aan dwangsommen heeft uitbetaald, waarvan ruim 17 miljoen euro aan rechterlijke dwangsommen. Gezien het stijgende aantal aanvragers dat wacht op een beslissing van de IND kan gesteld worden dat het verschuldigde bedrag aan dwangsommen in de komende jaren substantieel zal toenemen.

De EU-Procedurerichtlijn en ook het migratiepact verplichten lidstaten niet tot het opleggen van een rechterlijke dwangsom bij niet tijdig beslissen. Het EU-Handvest bepaalt dat 'eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, recht heeft op een doeltreffende voorziening in rechte' (artikel 47). Het biedt lidstaten zelf de ruimte invulling te geven aan effectieve rechtsbescherming met als doel afdwingbaarheid van de procedure te borgen.

datum 3 juli 2025

blad 3

Uit een recente verkenning van het Ministerie van Asiel en Migratie¹ blijkt dat in geen enkele andere EU-lidstaat effectieve rechtsbescherming ten aanzien van vreemdelingen wordt geborgd door het opleggen van dwangsommen of is geoordeeld dat dit enkel kan middels het opleggen van dwangsommen. Het merendeel van de lidstaten kent zelfs helemaal geen financiële prikkel. Indien niet binnen de wettelijke termijnen wordt beslist, wat regelmatig het geval is, worden daar in veel andere lidstaten in de praktijk niet of nauwelijks consequenties aan verbonden. Rechtsbescherming van de vreemdeling wordt veelal geborgd doordat deze persoon zich kan wenden tot de rechter bij overschrijding van de beslistermijn, zonder dat hieraan een financiële claim gekoppeld is.

Het EU-Hof van Justitie heeft in een arrest over de tijdelijke bescherming van derdelanders uit Oekraïne geoordeeld dat lidstaten terug mogen komen op een eerder geboden vergaand beschermingsniveau (*HvJ EU 19 december 2024, gevoegde zaken C-244/24 en C-290/24, ECLI:EU:C:2024:1038*). Dat biedt ook ruimte om het beschermingsniveau op andere domeinen aan te passen, binnen de geldende EU-kaders. Anders zou het – zoals het EU-Hof van Justitie ook overwoog – ertoe kunnen leiden dat lidstaten ervan worden weerhouden om meer rechtsbescherming te bieden dan strikt genomen wordt vereist. Om genoemde redenen zijn de indieners van mening dat rechterlijke dwangsommen in vreemdelingenzaken afgeschaft dienen te worden om de IND te ontlasten. Het opleggen van een rechterlijke dwangsom aan de IND is niet langer een passend middel om een tijdige beslissing te waarborgen.

Artikel 71c regelt dat voortaan, indien de rechtbank vaststelt dat niet tijdig op een aanvraag op grond van deze wet is beslist, de rechtbank het bestuursorgaan opdraagt om binnen een door de rechtbank te stellen redelijke termijn alsnog een beslissing te nemen. Het stellen van een termijn is dus geen mogelijkheid, maar een verplichting.

Ten aanzien van het overgangsrecht is een balans gezocht tussen de belasting van de IND en de rechten van de aanvrager. Voor aanvragen waarbij de aanvrager voor inwerkingtredingsdatum een beroep niet tijdig beslissen heeft ingediend, wordt de mogelijkheid tot het opleggen van een rechterlijke dwangsom in stand gelaten. Voor de beslissing die de rechter kan nemen gelden de normale in artikel 8:72 opgenomen regels.
Aangenomen. Voor: NSC, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

Invoegen artikel IIA

22 → 47 (Van Zanten en Rajkowski) over een maximale gevangenisstraf van 1 jaar in verband met een ongewenstverklaring

De ongewenstverklaring is bedoeld voor vreemdelingen die een gevaar vormen voor de openbare orde of nationale veiligheid en niet (meer) rechtmatig in Nederland verblijven. Overtreding van deze maatregel is nu strafbaar als misdrijf, met een maximumstraf van zes maanden gevangenisstraf.

Indieners willen dat met dit amendement verhogen tot een straf van maximaal twaalf maanden. Daarmee wordt recht gedaan aan de ernst van het gedrag waarop de ongewenstverklaring is gebaseerd, zoals herhaald crimineel of overlast gevend gedrag. Ook wordt het onderscheid versterkt tussen een licht inreisverbod (overtreding) en een ongewenstverklaring (misdrijf), wat bijdraagt aan een meer afschrikwekkend en effectief instrument.

Indieners zijn van mening dat deze verhoging beter aansluit bij het doel van het wetsvoorstel: effectiever optreden tegen personen die de openbare orde verstoren en weigeren te vertrekken.

Aangenomen. Voor: NSC, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

¹ Kamerstukken II 2024/25, 35749, nr. 16

datum 3 juli 2025

blad 4

Invoegen artikel IIA

10 (Podt) over een evaluatie na drie jaar

Met dit amendement voegt de indiener een bepaling toe voor een evaluatie na drie jaar. In deze evaluatie moet ten minste worden gekeken naar de doelmatigheid, uitvoerbaarheid en financiële consequenties van de wet.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB en JA21.

Verworpen en ingetrokken amendementen

Wijziging opschrift

Artikel II

18 (Podt) over naturalisatie na zeven jaar verblijf

De afschaffing van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd heeft gevolgen voor de mogelijkheid tot het verkrijgen van het Nederlanderschap. Dat is wat de indiener betreft onwenselijk. Ten eerste omdat dit de statushouder permanent in onzekerheid laat verkeren, ten tweede omdat het de integratie tegengaat vanwege het gebrek aan uitzicht op het volledig onderdeel uitmaken van de maatschappij. Daarom wijzigt de indiener met dit amendement de Rijkswet op het Nederlanderschap door een nieuw artikel 8a toe te voegen wat regelt dat ook diegene die zeven jaar onafgebroken een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde heeft gehad, in aanmerking komt voor naturalisatie.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel G

Artikel VII

26 (Ceder) over nareis mogelijk maken voor partners die in het land van herkomst niet kunnen trouwen, voor pleegkinderen en voor meerderjarige kinderen die tot het gezin van de vreemdeling behoren

Indiener vindt de categorieën die in aanmerking komen voor gezinshereniging zoals nu in de wet voorgesteld te smal. Stellen voor wie het in het land van herkomst niet is toegestaan om voor de wet te trouwen, zoals christenen in een land met Shariawetgeving, dienen ook te mogen nareizen. Dat wordt met dit amendement geregeld.

Daarnaast wil indiener niet dat ouders en kinderen worden gescheiden. Meerderjarige kinderen en pleegkinderen horen bijgevolg ook bij het gezin, als zij in het land van herkomst samenwoonden en de kinderen geen eigen gezin hebben gevormd. Indiener stelt daarom voor om meerderjarige kinderen en pleegkinderen ook toe te voegen als rechthebbend op gezinshereniging, waarmee uitspraken van het Europees Hof van de Rechten van de Mens worden gevolgd.

Ingetrokken.

Artikel II

21 (Van Zanten) over beroep tegen besluiten over asielvergunningen in eerste en enige aanleg bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

In het Hoofdlijnenakkoord is afgesproken om hoger beroep in asielzaken af te schaffen. Indiener stelt voor dit te bewerkstelligen door voor besluiten die samenhangen met een verblijfsvergunning asiel beroep in eerste en enige aanleg mogelijk te maken bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Hiermee wordt aangesloten bij het bestaande systeem, op grond waarvan reeds een aantal besluiten op grond van de Vreemdelingenwet 2000 direct bij de Afdeling moeten worden aangevochten.

Het merendeel van de hoger beroepen in asielzaken wordt namelijk afgewezen. Het gaat vaak om herhalingen van eerder aangevoerde gronden of om juridische details die de kern van de zaak niet raken. De toegevoegde waarde van deze fase is dus beperkt, terwijl de

datum 3 juli 2025

blad 5

belasting voor de rechtspraak groot is. De mogelijkheid tot hoger beroep wordt daarnaast regelmatig gebruikt om procedures te rekken, niet per se om inhoudelijke rechtsbescherming te verkrijgen. Dit draagt bij aan het fenomeen van langdurige onzekerheid, verblijf zonder status en een overbelaste asielketen. Het huidige systeem biedt bovendien de mogelijkheid om na een afgewezen hoger beroep opnieuw een aanvraag in te dienen bij nieuwe, of als zodanig gepresenteerde feiten, waarmee het hele proces weer van voren af aan begint. Het afschaffen van het hoger beroep in het asielrecht draagt bij aan een sneller, efficiënter en beter uitvoerbaar asielsysteem. De combinatie van een zorgvuldige IND-beoordeling en een eenmalige onafhankelijke rechterlijke toets volstaat volgens de indiener als meer dan voldoende.

Ingetrokken.

Diverse artikelen

6 → **49** (Piri) over het terugdraaien van het schrappen van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd

Met dit amendement wordt de asielvergunning voor onbepaalde tijd gehandhaafd. Het afschaffen van de asielvergunning onbepaalde tijd, zoals het onderhavig wetsvoorstel regelt, zal in de praktijk leiden tot nog meer druk bij de al overbelaste IND en de rechtspraak. Asielgerechtigden zullen vaker dan nu het geval is moeten verzoeken om verlenging van hun asielstatus. Dit zorgt voor een enorme stijging in het aantal procedures bij de IND. Daarmee stijgen ook de werklast en kosten van de IND, waardoor de achterstanden nog meer zullen oplopen.

Net zoals de Raad van State stelt de indiener dat de terugkerende herbeoordeling van de asielstatus kan leiden tot onnodige spanning en onzekerheid bij statushouders en hun integratie in de Nederlandse maatschappij - die op grond van het Vluchtelingenverdrag (artikel 34) moet worden bevorderd - bemoeilijken. Bovendien constateert de indiener dat de status van een vluchteling in principe niet aan regelmatige herziening onderhevig mag zijn, daar dit het gevoel van veiligheid, die de internationale bescherming juist moet bieden, ondermijnt. Zo stelt het UNHCR handboek dat de vluchtelingenstatus niet continu in twijfel mag worden getrokken, omdat vluchtelingen recht hebben op rechtszekerheid.

Aanvullend constateert de indiener dat in de Rijkswet op het Nederlanderschap is bepaald (in artikel 8 lid 1 onder b) dat naturalisatie alleen mogelijk is voor degene 'tegen wiens verblijf voor onbepaalde tijd geen bedenkingen bestaan'. Asielstatushouders kunnen op dit moment naturaliseren als zij in het bezit zijn van een vergunning onbepaalde tijd asiel. De vergunning bepaalde tijd asiel wordt gezien als een vergunning met een 'tijdelijk doel'. Met het vervallen van de vergunning onbepaalde tijd asiel is daarmee naturalisatie voor asielstatushouders niet meer mogelijk terwijl in het Vluchtelingenverdrag (artikel 34) en het Europees Nationaliteitsverdrag (artikel 6 lid 4) staat dat de mogelijkheid van naturalisatie voor vluchtelingen moet worden vergemakkelijkt.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt en D66.

Diverse artikelen

42 → **50** (Piri) over het handhaven van de asielvergunning voor onbepaalde tijd voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen

Met dit amendement wordt de asielvergunning voor onbepaalde tijd gehandhaafd voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen met een verblijfsvergunning.

Op basis van pedagogische inzichten hebben minderjarigen belang bij spoedige duidelijkheid over hun toekomst. Aangezien kinderen als gevolg van de afschaffing van asielvergunning onbepaalde tijd continu onzeker zijn over waar hun toekomst ligt en ze steeds moeten 'bewijzen' dat ze in Nederland mogen zijn, zorgt dit voor stress, stagneert hun ontwikkeling tot zelfstandige volwassene en belemmert dit hun integratie hier in Nederland. Het heeft een grote negatieve invloed op de motivatie voor het leren van de taal en het opbouwen van sociale netwerken. Daarnaast leidt deze onzekerheid tot mentale problemen als angst, depressie of een gevoel van onveiligheid.

datum 3 juli 2025

blad 6

Tevens is met dit amendement het wetsvoorstel meer in lijn met de rechtstreekste verplichting om het belang van het kind tot een primaire overweging te maken bij alle maatregelen die kinderen aangaan, volgend uit artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Invoegen onderdeel Ba

43 (Ceder) over een toelatingsgrond introduceren voor in Nederland geworteld geraakte kinderen

Het huidige wetsvoorstel biedt onvoldoende ruimte om de aantoonbaar schrijnende situaties rond kinderen in asielprocedures zonder geldig verblijf in Nederland gewicht te bieden. Hiermee worden de belangen van deze kinderen die buiten hun schuld om langdurig in Nederland verblijven, niet vooropgesteld zoals bepaald in artikel 3 van het VN-Kinderrechtenverdrag, dat stelt dat bij alle maatregelen die kinderen aangaan, het belang van het kind de eerste overweging moet zijn.

Ook de Onderzoekscommissie Langdurig verblijvende vreemdelingen zonder bestendig verblijfsrecht adviseerde bij afschaffing van de discretionaire bevoegdheid zo vorm te geven, dat er meer ruimte komt voor de professional om al vroeg in de procedure te toetsen aan schrijnendheid. De commissie raadde aan daarbij oog te hebben voor potentieel lastige en complexe zaken, waaronder de zaken van (gezinnen met) kinderen. Dit is aantoonbaar niet gerealiseerd.

Geworteldheid bij kinderen met een asielverleden ontstaat onder andere door de lange duur van procedures. Hierbij speelt het handelen of nalaten van de overheid soms een rol. In dergelijke gevallen is er sprake van het uitblijven van tijdige besluitvorming of van beslissingen die achteraf onjuist blijken te zijn. De werkvoorraden bij de IND en de Rechtspraak zijn momenteel al erg opgelopen. Door experts wordt verwacht dat dit alleen maar zal toenemen na het toepassen van de wetsvoorstellen. Dit zal waarschijnlijk leiden tot een nog grotere groep gewortelde kinderen die zich in een onzekere situatie bevinden.

De indiener is van mening dat kinderrechten leidend moeten zijn en gedragingen van ouders in asielprocedures veel minder zwaar toegerekend moeten worden aan kinderen. Deze kinderen hebben immers geen enkele invloed op de duur van hun verblijf in Nederland, noch op de asielprocedure zelf. Het belang van gewortelde kinderen dient zelfstandig meegewogen te worden in het geval er moet worden besloten of zij terug moeten keren naar het land van herkomst dat voor hen vaak onbekend is. Tevens zijn dit kinderen die een bijdrage kunnen leveren aan de Nederlandse maatschappij, Nederlands onderwijs genoten hebben, de cultuur kennen en ook een bijdrage aan de Nederlandse arbeidsmarkt kunnen leveren, dat grote tekorten kent.

De indiener is daarom van men van mening dat met een strengere asielprocedure dat ook voor snellere beslissingen zal moeten zorgen, de regering duidelijker dan nu ook de ruimte moet bieden voor uitvoeringsorganisaties en professional om een eigen afweging te maken op het moment dat er aantoonbaar sprake is van geworteldheid.

De indiener stelt daarom voor om geworteldheid van kinderen een zwaarwegend criterium te laten worden bij de beoordeling van verblijf kinderen, ook als er geen redenen voor vluchten (meer) zijn.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel F

5 (Piri) over een geldigheidsduur van 5 jaar voor de asielvergunning voor bepaalde tijd

Het onderhavig wetsvoorstel verkort de duur van de verblijfsvergunningasiel bepaalde tijd van 5 naar 3 jaar. Het verkorten van de duur naar 3 jaar betekent dat de IND eerder dan nu het geval is zal moeten overgaan tot herbeoordeling, hetgeen tot meer procedures bij zowel de IND als de rechtbank zal leiden. De indiener constateert, zoals de Raad van State dat ook doet, dat zowel de IND als de vreemdelingenrechtspraak nu al overbelast zijn en te

datum 3 juli 2025

blad 7

maken hebben met personeelstekorten. Deze extrabelasting door het verkorten van de verblijfsvergunning bepaalde tijd, zal in tegenstelling tot wat het wetsvoorstel zegt te beogen, enkel leiden tot nog langere procedures. Met dit amendement wordt daarom de duur van 5 jaar van de verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd gehandhaafd.

Ook stelt de indiener dat het nu al mogelijk is om asielvergunningen voor bepaalde tijd tussentijds in te trekken wanneer de grond voorverlening is vervallen (artikel 32, eerste lid, onder c, Vreemdelingenwet 2000). Een verkorting van de geldigheidsduur voegt niets toe aan de al bestaande mogelijkheid om verblijf van vluchtelingen in te trekken.

Tenslotte, een vergunning die gedurende iedere drie jaar verlengd moet worden met een kans dat dit geweigerd wordt, leidt tot significante belemmeringen voor integratie. Voor werkgevers is het niet aantrekkelijk iemand in dienst te nemen of een vast contract te geven terwijl deze overeen onzekere verblijfsstatus beschikt. Bovendien zijn er in praktijk regelmatig problemen bij verlengingen van vergunningen in geval de IND niet tijdig beslist en het verblijfsdocument ondertussen verloopt waardoor de statushouder geen geldig verblijfsdocument heeft. Er kan een tijdelijk «verblijfsgat» ontstaan en er kunnen zich problemen voordoen met bijstand en toeslagen waardoor een statushouder in de schulden komt of bijvoorbeeld geen (inburgerings-)examen kan afleggen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK en Volt.

Diverse artikelen

28 → 45 (Piri) over nareis mogelijk maken voor partners die in het land van herkomst niet kunnen trouwen

Dit amendement zorgt ervoor dat nareis ook mogelijk blijft voor (partners van) vreemdelingen die in hun land van herkomst niet konden huwen. Dat omvat ongehuwde partners van LHBTIQ+ personen.

Met het onderhavig wetsvoorstel wordt de mogelijkheid voor ongehuwde partners om te kunnen nareizen geschrapt, terwijl het nuttig effect van deze maatregel, volgens het Ministerie van Asiel en Migratie, beperkt is. In een aanzienlijk deel van de nareisaanvragen voor ongehuwde partners wordt de aanvraag namelijk ingediend in combinatie met één of meer minderjarige kinderen. Dan heeft de andere ouder (de ongehuwde partner) alsnog via artikel 8 EVRM de mogelijkheid om gezinshereniging aan te vragen. Dit betekent een procedurele verschuiving naar de complexere en bewerkelijke procedure rond artikel 8 EVRM, terwijl het eindresultaat hetzelfde is (verblijf in Nederland).

Bovendien stelt de indiener dat de uitwerking van deze maatregel in de praktijk, specifiek voor LHBTIQ+ personen discriminatoir uit kan pakken. Zo valt te denken aan situaties van vreemdelingen voor wie het (feitelijk) onmogelijk is om in het land van herkomst te huwen. Het gaat dan bijvoorbeeld om landen waarin homoseksuele relaties niet alleen niet erkend worden, maar zelfs strafbaar zijn. De indiener stelt dat Nederland een voortrekkersrol moet blijven spelen als het gaat om de bescherming van de LHBTIQ+ personen, specifiek in zaken waarbij mensen worden vervolgd vanwege hun seksuele geaardheid.

Ten aanzien van het uitsluiten van relaties van hetzelfde geslacht heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens al eerder bepaald dat er geen sprake is van een objectief en gerechtvaardigd onderscheid als deze van hereniging worden uitgesloten.² Het uitsluiten van deze relaties is ook in strijd met de Gezinsherenigingsrichtlijn (overweging 5): "De lidstaten passen deze richtlijn toe zonder onderscheid te maken op grond van ras, huidskleur, etnische of sociale afkomst, genetische kenmerken, taal, godsdienst of overtuiging, politieke of andere denkbeelden, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid."

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

² ECHR, Pajić v Croatia, No 68453/13, 23 februari 2016, <http://bit.ly/3w6sqxO>.

datum 3 juli 2025

blad 8

Artikel I, onderdeel G

Artikel VII

29 (Piri) over de mogelijkheid van gezinshereniging voor pleegkinderen

Met dit amendement wordt geregeld dat gezinshereniging ook mogelijk is voor pleegkinderen. De indiener stelt dat de reguliere migranten wel de mogelijkheid houden om te herenigen met pleegkinderen en pleegkinderen die met de vluchtelingen meereizen wel een vergunning kunnen krijgen. Dit onderscheid is niet te rechtvaardigen. Bovendien, in oorlog en vervolgingssituaties komt het voor dat ouders overlijden en bijvoorbeeld een broer, tante of oma de zorg voor een kind op zich nemen. Door alleen hereniging met formeel geadopteerde kinderen toe te staan, zullen pleegkinderen die soms al als baby in het gezin zijn opgenomen omdat hun ouders door (oorlogs)geweld om het leven zijn gekomen niet meer voor gezinshereniging in aanmerking komen. In de vluchtelingencontext is vaak geen mogelijkheid om een familierechtelijke band met een kind te formaliseren. Ook is het soms niet gebruikelijk, of zoals in veel Arabische landen, zelfs niet toegestaan om de adoptie te formaliseren.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel G

Artikel VII

30 (Piri) over de mogelijkheid voor nareis van meerderjarige kinderen die tot het gezin van de vreemdeling behoren

Het onderhavig wetsvoorstel beperkt zowel voor vluchtelingen als voor subsidiair beschermden gezinshereniging tot het kerngezin, waardoor onder meer meerderjarige kinderen geen deel van uitmaken. Echter, uit vaste rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de mens volgt dat er familie en gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders bestaat wanneer zij in het land van herkomst samenwoonden en de kinderen geen eigen gezin hebben gevormd. Dit amendement regelt derhalve dat nareis in het kader van gezinshereniging mogelijk blijft voor meerderjarige kinderen die zelf geen eigen gezin hebben en in het land van herkomst samenwoonden met de ouders. Hiermee sluit Nederland ook aan bij de meerderheid van EU-lidstaten die ook een recht op gezinshereniging voor afhankelijke meerderjarigen kent.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK en Volt.

Artikel I, onderdeel G

Artikel VII

25 → 39 → **40** (Ceder) over een hardheidsclausule voor nareizende gezinsleden

Indiener beoogt met dit amendement ruimte te bieden aan mensen die wel nauw verbonden zijn aan het kerngezin, maar niet onder een van de definities van gezinslid vallen. Denk aan stellen voor wie het in het land van herkomst niet toegestaan was om voor de wet te trouwen, zoals christenen in een land met Shariawetgeving. Met het toevoegen van een hardheidsclausule kan in individuele gevallen besloten worden tot geoorloofde nareis van deze mensen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, ChristenUnie en SGP.

Artikel I, onderdeel H

13 → **20** (Ceder) over het schrappen van de verwijtbaarheidstoets

Het wetsvoorstel introduceert diverse instrumenten voor efficiëntere behandeling van (herhaalde) aanvragen, waaronder een verwijtbaarheidstoets bij opvolgende aanvragen die het mogelijk maakt om bij opvolgende aanvragen tegen te werpen dat de aangevoerde nieuwe elementen en bevindingen al in de eerdere asielprocedure hadden kunnen worden ingebracht. Als dit het geval is, hoeven de betreffende elementen en bevindingen niet inhoudelijk beoordeeld te worden. Hierdoor verslechtert naar het oordeel van indiener de rechtspositie van de vreemdeling. De indiener vindt dat het de vreemdeling niet mag worden verweten als er elementen of bevindingen later in de procedure beschikbaar zijn.

datum 3 juli 2025

blad 9

Deze nieuwe documenten moeten ook dan op hun inhoud worden getoetst. De indiener stelt daarom voor om de verwijtbaarheidstoets te schrappen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel H

37 (Van Zanten) over niet-ontvankelijkheid bij opvolgende aanvragen die zich nog in het Schengengebied bevinden

Dit amendement beoogt om het Nederlandse asielbeleid op een fundamenteel punt aan te scherpen: de mogelijkheid tot herhaalde indiening van asielaanvragen wordt uitgesloten zolang de afgewezen vreemdeling zich nog op Nederlands of Schengens grondgebied bevindt. Alleen wanneer de betrokkene daadwerkelijk is uitgereisd, komt een eventuele nieuwe aanvraag in aanmerking voor behandeling.

Dit amendement is geïnspireerd op recente wetgeving in Zweden, waar wettelijk is vastgelegd dat een herhaalde asielaanvraag pas wordt behandeld nadat betrokkene het land en de Schengenzone daadwerkelijk heeft verlaten. Blijft iemand in Zweden na een afwijzing, dan wordt zijn herhaalde aanvraag niet ontvankelijk verklaard.

De gedachte daarachter is helder: wie is uitgeprocedeerd, verliest het recht op verblijf én het recht op opnieuw procederen, tenzij men zich aan de uitreisverplichting heeft gehouden. Dit voorkomt dat het asielsysteem wordt gebruikt als verblijfsstrategie, en maakt terugkeerbeleid geloofwaardiger en uitvoerbaarder.

Het voorstel laat ruimte voor uitzonderingen in lijn met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (artikel 3 EVRM), zoals:

- nieuwe, aantoonbare risico's op foltering of onmenselijke behandeling (non-refoulement),
- medische beletsels voor vertrek,
- dwingende nova zoals politieke omwentelingen in het land van herkomst.

In dergelijke gevallen blijft heropening via bestaande kanalen mogelijk.

Verworpen. Voor: BBB, JA21, FVD en PVV.

Artikel I, onderdeel K

34 (Wilders en Vondeling) over niet afstand nemen van de islamitische shariawetgeving als afwijzingsgrond voor een asielaanvraag

Met dit amendement wordt geregeld dat asielzoekers bij aankomst in een aanmeldcentrum verplicht een anti-shariaverklaring ondertekenen. Deze verklaring houdt in dat zij uitdrukkelijk afstand nemen van de sharia als leidraad voor hun verblijf in Nederland. Indien een asielzoeker weigert deze verklaring te ondertekenen, wordt de asielaanvraag afgewezen.

De Nederlandse samenleving is gebaseerd op fundamentele vrijheden en de joods-christelijke identiteit, die onze waarden van gelijkheid, vrijheid en democratie vormen. De sharia, als religieus-dwingend systeem, staat in veel opzichten haaks op deze principes en vormt een ernstig gevaar voor Nederland, zowel voor de openbare orde als de nationale veiligheid. Er zijn talloze voorbeelden bekend waarbij de sharia leidt tot onderdrukking van vrouwen, afwijzing van homoseksuelen en het ontstaan van afgescheiden gemeenschappen die Nederlandse wetten en waarden verwerpen.

Het toestaan van sharia-principes ondermijnt onze samenleving en voedt terrorisme, radicalisering en sociale onrust. Van asielzoekers wordt verwacht dat zij onze uitgangspunten onderschrijven en niet streven naar invoering of toepassing van de sharia, ook niet op individueel of informeel niveau.

Verworpen. Voor: BBB, JA21, FVD en PVV.

Diverse artikelen

27 → **51** (Ceder) over het behouden van de voornemenprocedure

datum 3 juli 2025

blad 10

Met dit amendement wil indiener het schrappen van de voornemenprocedure ongedaan maken. Indiener is van mening dat het schrappen van de voornemenprocedure niet zal leiden tot een snellere asielprocedure, maar tot een complexere, minder efficiënte en daardoor minder snelle beroepsprocedure. De rechter, vreemdeling en IND zullen zich moeten buigen over een dossier dat door het ontbreken van een voornemen soms minder duidelijk is over het standpunt van beide partijen met betrekking tot de feiten. Dit kan deels worden ondervangen door het uitbrengen van een verweerschrift, maar dit betekent extra werk voor de IND. Ook is het denkbaar dat de behandeling van de zaak ter zitting meer tijd in beslag zal nemen, dat zaken vaker aangehouden worden en dat er meer beroepen dan voorheen gegrond zullen worden verklaard door de rechter. Indiener vindt het daarom disproportioneel om de rechtspositie van de vreemdeling te verzwakken zonder dat dit ten gunste komt van een snellere procedure en wil daarom de voornemenprocedure in stand houden.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Diverse artikelen

54 (Ceder) over het behouden van de voornemenprocedure voor kwetsbare personen

Met dit amendement wordt beoogd om kwetsbare asielzoekers, zoals alleenstaande minderjarigen en slachtoffers van geweld of mensenhandel, de rechtswaarborgen van de artikelen 4:7 en 4:8 Awb te blijven bieden. Het afschaffen van de voornemenprocedure zou disproportionele gevolgen kunnen hebben voor deze groepen, die vaak extra bescherming en zorg behoeven. Door deze uitzondering in te bouwen, wordt het voornemen voor grote groepen afgeschaft om de asielketen te ontlasten, maar met behoud van zorgvuldigheid waar dat het hardst nodig is.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Invoegen onderdeel HHa

Artikel I, onderdeel HH

38 → 46 → 53 → **74** (Van Zanten) over het strafbaar stellen van het commercieel faciliteren van onrechtmatig verblijf

Dit amendement heeft tot doel het illegale verblijf van vreemdelingen in Nederland beter te kunnen tegengaan door het strafbaar te stellen om opzettelijk en structureel hulp te verlenen aan vreemdelingen die zich zonder verblijfsrecht in Nederland bevinden. Het gaat hierbij nadrukkelijk om hulp die het onrechtmatig verblijf faciliteert of verlengt.

Door een dergelijk verbod in de Vreemdelingenwet op te nemen en te koppelen aan strafrechtelijke sancties, wordt een duidelijke grens gesteld aan het faciliteren van illegaal verblijf, met het oog op het verbeteren van de handhaving en het tegengaan van georganiseerde vormen van hulpverlening die het terugkeerbeleid ondermijnen.

Momenteel is het faciliteren van illegaal verblijf niet expliciet strafbaar gesteld in de Vreemdelingenwet of het Strafrecht. Er zijn wel indirecte mogelijkheden om strafrechtelijk op te treden (bijvoorbeeld op basis van mensensmokkel), maar deze zijn onvoldoende toegesneden op de veelvoorkomende en structurele vormen van hulp, zoals het aanbieden van onderdak, transport, gericht op het voorkomen van uitzetting, of het organiseren van illegaal werk.

Dit leidt ertoe dat personen of organisaties die vreemdelingen zonder verblijfsrecht actief helpen om in Nederland te blijven, niet worden vervolgd. Deze lacune belemmert het terugkeerbeleid en zorgt voor een ongewenst uitstel van vertrek, wat een aanslag is op de integriteit van het asielsysteem en de rechtsorde.

De indiener heeft gekozen voor een strafmaat van zes maanden. Wanneer de persoon in kwestie een gewoonte of beroep maakt van het faciliteren van illegaal verblijf in Nederland, heeft de indiener een straf van 12 maanden gesteld. Indiener acht deze strafmaat proportioneel.

datum 3 juli 2025

blad 11

Dit amendement heeft een uitzondering voor niet-commerciële activiteiten die humanitaire hulp bieden aan mensen. Hiermee voorkomt de indiener dat humanitaire hulp niet meer geboden kan worden aan hulpbehoevenden.

Indiener beoogt hiermee het verdienmodel van het faciliteren van illegaal verblijf een halt toe te roepen. Er zijn in Nederland naar schatting tienduizenden migranten zonder verblijfsvergunning, die leven in een parallelle samenleving. Indiener wil met dit amendement ervoor zorgen dat bijvoorbeeld werkgevers en verhuurders van woningen geen werk of woning meer verschaffen aan migranten zonder recht op verblijf. Deze vormen van hulp ondermijnen namelijk het terugkeerbeleid en de Nederlandse samenleving.

Ten derde beoogt de indiener met dit amendement commerciële hulp bij binnenreis en-/of doorvoer van illegale migranten in Nederland strafbaar te stellen.

Indiener merkt daarbij op dat landen als België en Duitsland wel een dergelijke strafbaarstelling kennen. Indiener wil hierbij aansluiten.

Verworpen. Voor: BBB, JA21, FVD en PVV.

Invoegen artikelen IIA t/m IIC

35 (Vondeling) over het intrekken van de Wet gemeentelijke taak mogelijk maken asielopvangvoorzieningen

De indiener van het amendement is van mening dat de 'Spreidingswet' (formeel: Wet gemeentelijke taak mogelijk maken asielopvangvoorzieningen) leidt tot een onbeheersbare toename van asielzoekerscentra in Nederland, waardoor het land in rap tempo dreigt te veranderen in één groot asielzoekerscentrum. De indiener wijst op de verontrustende snelheid waarmee nieuwe azc's worden geopend, namelijk gemiddeld één nieuw azc iedere elf dagen. Wanneer dit langer voortduurt wordt er een disproportionele druk gelegd op de huisvesting, het sociale systeem, het gezondheidsstelsel en het onderwijs en zullen deze op korte termijn overbelast raken of zijn dit reeds al. Om die reden wordt met dit amendement de Spreidingswet ingetrokken.

Verworpen. Voor: SGP, BBB, JA21, FVD en PVV.

Invoegen artikel IIA

9 → **24** (Ceder) over een evaluatie na drie jaar vanwege een mogelijk einde aan de crisissituatie

Het wetsvoorstel voorziet in maatregelen om een vermeende crisissituatie het hoofd te bieden. Indiener is van mening dat vanuit het oogpunt van proportionaliteit na drie jaar geëvalueerd moet worden hoe de wet werkt, maar bovenal of de crisissituatie waar de maatregelen voor bedoeld waren, nog bestaat. Indiener gaat ervan uit dat de instroom-, nareis- en opvangcijfers doorlopend goed gemonitord worden, maar na drie jaar is een evaluatiemoment gepast, waarin nut en noodzaak van de wet tegen het licht wordt gehouden.

Als de asielinstroom significant is gedaald, is het niet meer nodig om de doorgevoerde maatregelen in stand te houden. Deze maatregelen, zoals het verkorten van de termijn voor bepaalde tijd van vijf naar drie jaar en het afschaffen van een vergunning voor onbepaalde tijd, doen afbreuk aan de rechtszekerheid van vreemdelingen en leggen grote druk op de asielketen en moeten daarom niet langer duren dan nodig. Indiener vindt het daarom in de lijn der rede liggen dat de wet weer wordt ingetrokken als bij een evaluatie na drie jaar blijkt dat er geen crisissituatie meer is.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, ChristenUnie, CDA en BBB.

Artikel III

7 → **23** (Piri) over overgangsrecht voor lopende verlengingsaanvragen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd

datum 3 juli 2025

blad 12

Met dit amendement wordt tegemoet gekomen aan het advies van het ministerie van Asiel en Migratie om overgangsrecht te hanteren voor de verlengingsaanvragen van verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd, zodat deze aanvragen worden beoordeeld onder het oude recht en dus met vijf jaar worden verlengd.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel III

31 (Piri) over overgangsrecht voor lopende aanvragen voor gezinshereniging

Dit amendement regelt dat er een overgangsregeling komt voor lopende gezinsherenigingsaanvragen. Het onderhavig wetsvoorstel bevat op dit moment geen overgangsregeling voor de inperking tot het kerngezin. De keuze voor onmiddellijke werking betekent dat de vraag of het nieuwe recht van toepassing zal zijn, afhankelijk wordt van het moment waarop de IND op een aanvraag beslist.

In de praktijk kan dit tot resultaten leiden die op gespannen voet staan met de beginselen van rechtszekerheid en gelijke behandeling. Zo kunnen vreemdelingen die bijvoorbeeld een aanvraag hebben ingediend in de wetenschap dat zij daar recht op hadden, als gevolg van het wetsvoorstel met een afwijzing worden geconfronteerd, terwijl andere, gelijktijdig ingediende aanvragen kunnen worden ingewilligd in geval de minister daar vóór de inwerkingtreding van het wetsvoorstel op beslist. Dat klemt in het bijzonder in zaken die onder het oude recht vielen, maar waarin de wettelijke beslistermijn is verstreken, en die als gevolg van die late beslissing inmiddels onder de werking van het nieuwe recht komen te vallen.

Tenslotte geldt voor de inperking tot het kerngezin dat indien er geen overgangsrecht is, de kans groot is dat dit in beroep geen stand houdt en de IND in dat geval veel herstelwerkzaamheden zal moeten verrichten, terwijl het doel niet bereikt is.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel VIII

14 (Piri) over inwerkingtreding gelijktijdig met het Asiel- en Migratiepact

Met dit amendement wordt geregeld dat de invoering van het onderhavig wetsvoorstel samenvalt met de invoering van het Europees asiel- en migratiepact in juni 2026. De indiener stelt dat vanwege de snelheid waarmee het wetsvoorstel is voorbereid en wordt behandeld er vooralsnog onvoldoende tijd is geweest om te doordenken hoe de verdere (beleidsmatige) invulling van de genoemde voorwaarden eruit gaat zien en wat dit onder meer betekent voor uitvoerende organisaties in de asielketen, zoals de IND. De indiener stelt dat er voldoende tijd en ruimte dient te zijn voor de verdere uitwerking hiervan.

Daarnaast loopt het onderhavig wetsvoorstel voor op de invoering van het Europees asiel- en migratiepact. Dit maakt dat de IND in relatief korte periode geconfronteerd wordt met verschillende veranderingen, hetgeen veel vraagt van de IND en waarvan al eerder aangegeven is dat de IND graag één verandermoment ziet te weten met implementatie Migratiepact. Met dit amendement wordt tegemoetgekomen aan die wens.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, Volt, D66 en ChristenUnie.

Artikel IX

41 (Ceder) over wijziging van de citeertitel

De citeertitel van dit wetsvoorstel doet het voorkomen alsof er een noodsituatie is waar de maatregelen in het wetsvoorstel een antwoord op zouden zijn. Indiener is van mening dat als er echte nood was geweest, andere maatregelen genomen zouden worden en noodwetgeving zou zijn toegepast. Daarom vindt indiener het passender om niet over 'asielnoodmaatregelen' te spreken in de citeertitel, maar van 'asielmaatregelen'.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt en ChristenUnie.

datum 3 juli 2025

blad 13

Moties

55 (Rajkowski c.s.) over in de participatieverklaring opnemen dat vreemdelingen zich dienen te houden aan de Nederlandse rechtsstaat
Aangenomen. Voor: SP, D66, NSC, ChristenUnie, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

56 (Podt c.s.) over vereenvoudiging en versnelling van de tewerkstellingsvergunning voor kansrijke asielzoekers
Aangehouden.

57 → ?? (Podt) over verplichte Nederlandse taallessen tijdens de asielprocedure
Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, D66, ChristenUnie, SGP en BBB.

58 (Van Nispen) over kinderen nog voor de zomervakantie opvangen op locaties die geschikt voor hen zijn
Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA en VVD.

59 (Van Nispen) over een eerlijk proces en fundamentele rechten waarborgen bij de nadere invulling van de rechtsbescherming van vreemdelingen
Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD en BBB.

60 (Van Zanten c.s.) over een wettelijke basis waardoor de IND en DT&V telefoongegevens in hun procedures kunnen betrekken
Aangenomen. Voor: D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

61 (Van Zanten c.s.) over een opnamelimit en een verbod op geldtransfers naar het buitenland voor asielzoekers
Aangenomen. Voor: NSC, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

62 (Eerdmans en Diederik van Dijk) over een apart wetstraject om illegaal verblijf strafbaar te stellen
Verworpen. Voor: SGP, VVD, JA21, FVD en PVV.

63 (Eerdmans) over een campagne in veilige herkomstlanden om het aantal asielaanvragen te verminderen
Aangenomen. Voor: GroenLinks-PvdA, NSC, SGP, VVD, BBB, JA21 en FVD.

64 (Eerdmans) over een terugkeerplan met maatregelen tegen onwelwillende herkomstlanden
Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, D66, NSC, SGP, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

65 (Eerdmans) over het inwilligingspercentage van Nederland onder het Europese gemiddelde krijgen
Na hoofdelijk stemmen met 75 voor en 75 tegen verworpen.

datum 3 juli 2025

blad 14

66 (Boomsma c.s.) over zorgen dat de IND het asielbeleid effectief kan uitvoeren
Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, D66, NSC, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21 en FVD.

67 (Boomsma en Van Zanten) over een fundamentele herziening van het asielstelsel waarbij mensen buiten de EU worden opgevangen
Verworpen. Voor: NSC, SGP, VVD, BBB, JA21 en FVD.

68 (Boomsma en Rajkowski) over de termijn voor naturalisatie verlengen naar tien jaar
Aangenomen. Voor: D66, NSC, SGP, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

69 (Boomsma en Diederik van Dijk) over schrijnende omstandigheden meewegen bij aanvragen voor gezinshereniging
Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie en SGP.

70 (Ceder c.s.) over een risicoprofiel voor christenen in het terugkeerbeleid voor Syrische asielzoekers
Verworpen. Voor: SP, NSC, ChristenUnie, SGP en BBB.

71 (Ceder) over puntsgewijs ingaan op de aanbevelingen uit de verkenning naar het onbenutte arbeidspotentieel van migranten
Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21 en FVD.

72 (Ceder) over aanbevelingen voor effectievere terugkeerprocedures
Aangehouden.

73 (Diederik van Dijk c.s.) over het verruimen van de mogelijkheden tot afwijzing van aanvragen van asielzoekers als de aanvrager niet meewerkt aan de procedure
Aangenomen. Voor: NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.